

Załącznik nr 1
do uchwały nr XIX/144/12
Rady Gminy Sulików
z dnia 19 marca 2012 r.

Do
Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego
we Wrocławiu
ul. Św. Mikołaja 78/79
50-126 Wrocław

Skarżący:

- 1.....,
2.,
3.,
- 4.....,
- 5.....

Organ: Rada Gminy Sulików, ul. Dworcowa 5, 59-975 Sulików

ODPOWIEDŹ NA SKARGĘ

Na podstawie art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153 poz. 1270 ze zm.) – Rada Gminy Sulików przekazuje skargę z dnia 19 lutego 2012 r. na Uchwały Rady Gminy Sulików Nr XIV/110/11, Nr XIV/111/11 z dnia 28 listopada 2011 roku w sprawie likwidacji dróg wewnętrznych oraz w sprawie sprzedaży nieruchomości w drodze przetargu, wraz z odpowiedzią na skargę, w tym z aktami sprawy oraz wnosi o oddalenie skargi.

Uzasadnienie

1. Stan faktyczny sprawy

Rada Gminy Sulików uchwałą Nr XIV/110/11 z dnia 28 listopada 2011 r. w sprawie likwidacji dróg wewnętrznych pozytywnie zaopiniowała likwidację dróg wewnętrznych w obrębie wsi Sulików i oznaczonych geodezyjnie w ewidencji gruntów jako działki numer 82/4 o powierzchni 0,06 ha, działki numer 85/1 o powierzchni 0,15 ha oraz działki nr 85/2 o powierzchni 0,33 ha a następnie uchwałą Nr XIV/111/11 z dnia 28 listopada 2011 r. wyraziła zgodę na sprzedaż tych nieruchomości w drodze przetargu.

W uzasadnieniu do projektów ww. uchwał wskazano, iż likwidacja dokonywana jest w związku z przeznaczeniem do sprzedaży w/w dróg, ponieważ drogi te, faktycznie leżą na terenie Kopalni Bazaltu w Sulikowie. Wcześniej stanowiły drogę śródpolną z Sulikowa do Mikułowej. Na zebraniu wiejskim wsi Sulików, które odbyło się w dniu 20 maja 2011 roku, uczestniczący w nim mieszkańcy sołectwa Sulików, podjęli uchwałę Nr 3/11 Zebrania Wiejskiego Sołectwa Sulików w sprawie wyrażenia zgody na likwidację i sprzedaż działek 85/1, 85/2, 82/4, stanowiących drogi wewnętrzne.

Państwo:.....pismem z dnia 8 grudnia 2011 r. wezwali Radę Gminy Sulików do usunięcia naruszenia prawa uchwałą Nr XIV/110/11 Rady Gminy Sulików z dnia 28 listopada 2011 r. w sprawie likwidacji dróg wewnętrznych oraz uchwałą Nr XIV/111/11 Rady Gminy Sulików z dnia 28 listopada 2011 r. w sprawie sprzedaży nieruchomości w drodze przetargu.

Na poparcie swojego wniosku podnieśli, że w przedmiotowej sprawie został naruszony ich interes prawny, ponieważ została przeznaczona do sprzedaży droga wewnętrzna stanowiąca dojazd do ich gruntów rolnych. Składający wezwanie powołali się na przepis art.101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. samorządzie gminnym nie precyzując w wezwaniu zarzutów naruszenia prawa oraz nie wykazując, że wyżej wymieniona uchwała naruszyła ich interes prawny lub uprawnienia.

W wezwaniu do usunięcia naruszenia prawa wymieniono uchwałą Nr XIV/110/11 Rady Gminy Sulików z dnia 28 listopada 2011 r. w sprawie likwidacji dróg wewnętrznych oraz uchwałą Nr XIV/111/11 Rady Gminy Sulików z dnia 28 listopada 2011 r. w sprawie sprzedaży nieruchomości w drodze przetargu.

W dniu 31 stycznia 2012 r. Rada Gminy rozpatrzyła wezwanie do usunięcia naruszenia prawa a swoje stanowisko zawarła w podjętej w tej sprawie uchwale. Rada Gminy uznała za bezzasadne wniesione przez ww. wezwanie do usunięcia naruszenia prawa oraz odmówiła uchylenia przedmiotowych uchwał.

W dniu 21 lutego br. wpłynęła skarga Państwa do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

W związku z tym Rada Gminy zobowiązana jest przekazać skargę wraz z odpowiedzią oraz aktami sprawy w terminie 30 dni od daty wpływu.

2. Zarzuty zawarte w skardze.

1. Skarżący upatrują nieważność zaskarżonych uchwał Rady Gminy Sulików Nr XIV/110/11, Nr XIV/111/11 z dnia 28 listopada 2011 roku w sprawie likwidacji dróg wewnętrznych oraz w sprawie sprzedaży nieruchomości w drodze przetargu w rażącym naruszeniu przepisów prawa materialnego tj. art. 7 ustawy o samorządzie gminnym, Konstytucji RP – art. 16,32,166 ust. 1 polegające na oraz bez koniecznej ku takiemu ograniczeniu przesłanki ważnego interesu publicznego.

3. Odpowiedź na zarzuty zawarte w skardze.

Podnieść należy, że zaskarżona uchwała o wyrażeniu zgody na likwidację dróg wewnętrznych położonych w obrębie wsi Sulików oznaczonych jako działka nr ewid. 82/4, 85/1, 85/2 stanowiące własność Gminy Sulików, jedynie pozytywnie opiniuje możliwość likwidacji dróg wewnętrznych, brak jest bowiem w treści uchwały postanowień stricte odnoszących się do likwidacji przedmiotowych dróg.

Rada Gminy Sulików jedynie wyraziła opinię w przedmiocie likwidacji dróg, wyznaczając ogólne założenie, które należy zrealizować w ramach kompetencji przysługujących wójtowi. Wójt powinien w tym zakresie określić wszystkie szczegółowe zasady wykonania tego zadania i realizacji celu postawionego przez Radę Gminy.

Działania Rady Gminy mają umocowanie w prawie oraz nie stanowią naruszenia norm prawa ogólnie obowiązujących, albowiem, „przepis art. 18 ust. 2 pkt 2 u.s.g. zawiera kompetencję rady gminy do podejmowania uchwał określających kierunki działania wójta w sprawach należących do właściwości tego organu. Podejmowanie uchwał w tym przedmiocie należy do aktów wydawanych w sferze wewnętrznej działania organów gminy, zawierających wytyczne dla tego organu. Określenie kierunków działania powinno wskazywać hierarchię priorytetów w zakresie realizacji celów i zadań wójta, może wskazywać na konieczność zajęcia się przez wójta pewnymi sprawami mieszczącymi się w zadaniach gminy, a nie wymienionych wprost w zakresie działania poszczególnych organów gminy” (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 2 lipca 2009 r. II SA/OI 547/2009 LexPolonica nr 2080214).

Wójt w imieniu Gminy Sulików zarządza mieniem komunalnym na podstawie art. 25 ust.1 ustawy o gospodarce nieruchomościami z dnia 21 sierpnia 1997 roku (tekst jednolity: Dz. U. 2010 r. Nr 102 poz. 651). Przepis powyższy jest podstawą do dokonania czynności likwidacji drogi wewnętrznej przez organ wykonawczy gminy, jakim jest wójt. Uchwała mając za przedmiot likwidację dróg i sprzedaż przedmiotowych gruntów należy, do aktów wydawanych w sferze wewnętrznej, aktualizując po stronie wójta obowiązek uruchomienia procedury mającej na celu likwidację dróg stanowiących działki gruntu oraz ich sprzedaż, i w tym zakresie nie można podzielić twierdzeń skarżących, iż przedmiotowe uchwały naruszają prawo oraz ich interes.

Należy brać pod uwagę fakt, iż likwidacja przedmiotowych dróg będzie wymagała zmiany planu zagospodarowania przestrzennego, jako zmierzająca do zmiany przeznaczenia terenu. W art. 27 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zmiana studium lub planu miejscowego następuje w takim trybie, w jakim są one uchwalane, co zapewni skarżącym możliwość wypowiedzenia się formalnie w przedmiocie dokonywanych zmian.

Podstawę prawną do wyrażenia przez Radę Gminy zgody na sprzedaż, stanowi art. 18 ust. 2 pkt 9 lit a ustawy o samorządzie gminnym, który stanowi, iż do wyłącznej właściwości rady gminy należy określenie zasad nabywania, zbywania i obciążania nieruchomości gruntowych oraz ich wydzierżawiania lub najmu na okres dłuższy niż trzy lata, o ile ustawy szczególne nie stanowią inaczej, w przypadku, w którym rada nie określiła przedmiotowych zasad wójt może dokonać tych czynności wyłącznie za zgodą rady gminy.

W tym miejscu godzi się powołać na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 9 grudnia 2010 r. IV SA/Po 361/2010 LexPolonica nr 2479465, którego też brzmi „zakres i treść prawa miejscowego uwarunkowana jest normami ustalonymi w aktach wyższego rzędu. Charakter aktów prawa miejscowego, jako stanowiony w granicach i na podstawie ustawy, przesądza o tym, że art. 18 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym, określający zadania gminy nie może być samodzielną i wystarczającą podstawą tych aktów. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 9 lutego 2007 r. II OSK 1894/2006 wskazał, że jeśli sprawa należy do właściwości organu wykonawczego gminy, to bez podstawy prawnej rada gminy nie może wkroczyć w kompetencje innego organu (organu wykonawczego), gdyż stanowi to podstawę do stwierdzenia nieważności takiej uchwały, naruszającej kompetencje tego organu, zaś wydana uchwała nie może być traktowana jako akt wewnętrzny.

W konsekwencji, stwierdzić należy, że przyjęcie przez radę gminy uchwały o przeznaczeniu do sprzedaży, jest naruszeniem właściwości rzeczowej organów gminy, albowiem o przeznaczeniu nieruchomości decyduje wójt. Prawidłowo sformułowana uchwała powinna zawierać bowiem stwierdzenie o wyrażeniu zgody na dokonanie takiej czynności przez wójta, gdyż do tego ograniczają się kompetencje rady gminy w tym zakresie” oraz na wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 21 stycznia 2010 r. I OSK 1161/2009 LexPolonica nr 2148727 o tezie „w przypadku, kiedy brak jest uchwały rady gminy w sprawie zasad gospodarowania

mieniem gminy organ ten jest uprawniony do wyrażenia zgody na zakup określonej nieruchomości. Oznacza to, że uchwała rady gminy winna ograniczać się jedynie do tego, czy rada wyraża zgodę na zakup oznaczonej nieruchomości. Uchwała taka powinna zawierać treści aprobujące, a nie imperatywne”.

Rada gminy wytyczała uchwałą tylko pewne ogólne cele, które należy zrealizować, wójt zaś powinien określać wszystkie szczegółowe zasady wykonania tego zadania i realizacji celów postawionych przez radę gminy.

Nie można zatem zgodzić się z twierdzeniami skarżących, iż uchwała w przedmiocie zgody na sprzedaż gruntów stanowiących własność Gminy oraz w uchwała wyrażająca zgodę na likwidację dróg wewnętrznych sytuowanych na terenie kopalni bazaltu narusza art. 7 Konstytucji RP oraz godzi w interes prawny skarżących.

Należy podkreślić, że interes prawny do którego nawiązuje wprost art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym musi wynikać z normy prawnej prawa materialnego kształtującej sytuację prawną wnoszącego skargę.

Wnoszący o usunięcie naruszenia prawa w trybie art. 101 ust.1 ustawy o samorządzie gminnym musi się legitymować nie tylko interesem prawnym lub uprawnieniem, ale jednocześnie naruszeniem tego interesu lub uprawnienia

Wzywając do usunięcia naruszenia prawa musi również wykazać, że istnieje związek pomiędzy jego prawnie gwarantowaną sytuacją a zaskarżoną uchwałą, polegający na tym, że uchwała narusza jego interes prawny lub uprawnienie.

Samo pozytywne zaopiniowane przez Radę Gminy likwidacji drogi nie może być uznane za naruszenie normy prawnej kształtującej sytuację prawną wnoszącego skargę, tym bardziej kiedy wszczęcie procedury likwidacyjnej będzie między innymi badało możliwości prawne i faktyczne likwidacji objętych uchwałą dróg oraz zapewni możliwość uczestnictwa podmiotom zainteresowanym w procedurze likwidacji realizowanej w oparciu o przepisy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Także wyrażenie zgody na sprzedaż gruntów objętych uchwałą nie narusza żadnego interesu skarżących, nie przesądza bowiem kwestii istnienia i korzystania z dróg.

Nie można zatem uznać, że skarżący wykazali, iż podjęta uchwała Rady Gminy nr XIV/110/11 oraz uchwała nr XIV/111/11 naruszają jakąkolwiek normę prawną kształtującą sytuację prawną bądź uprawnienie skarżących lub też naruszają normy prawa ogólnie obowiązujące, co ewentualnie mogłoby prowadzić do stwierdzenia nieważności przedmiotowych uchwał.

Mając powyższe na uwadze wnoszę jak na wstępie.

Załącznik:

uporządkowane i ponumerowane akta sprawy.